

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N^{ro}. 42.

11. Kwietnia 1827.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

C. K. Rząd krajowy ogłosił następujący
O k ó l n i k.

Rozdawanie nagród za wychów bydła rogatego, we Lwowie, odbywać się będzie na przyszłość nie, jak dotąd, 3go Poniedziałku w miesiącu Maja, ale 2go Piątku w miesiącu Czerwcu każdego roku.

Podaje się niniejszém do publicznej wiadomości, że rozdawanie nagród, za wychów bydła rogatego, we Lwowie, na przyszłość, nie, jak dotąd 3go Poniedziałku w miesiącu Maja, ale 2go Piątku w miesiącu Czerwcu każdego roku odbywać się będzie. — Przezco Okólnik z d. 24. Marca 1809 do liczby 9552 w swojej mocy ustaje.

— Z Wiednia. —

Podczas trzeciego ku uzupełnieniu przedsięwziętego losowania dawniejszego procentowego długu Stanu, które się odbyło w d. 2. b. m. w skutek najwyższego Patentu z d. 21. Marca 1818 wyciągniono rząd Nro. 118.

Rząd ten zawiera obligacje bankowe po 5 procentu, a mianowicie Ner. 110,986. aż włącznie do Nru. 111,933., w ilości kapitalnej 976,936 ZR. 40 kr., a w ilości procentowej według zmniejszonej stopy 24,423 ZR. 24 3/4 kr.

Numera obligacyj w tym rządzie zawarte zostaną osobnym wykazem ogłoszone. (G. W.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Mémorial Bordelais z d. 17. Marca zawiera następujące wiadomości, które sprzeciwiają się zupełnie świetnemu przyjęciu Boliwara i korzystnemu wystawieniu tamecznego rzeozy porządku: »Najnowsze listy z Ameryki Hiszpańskiej kreślą straszny obraz stanu anarchii, w jakim zostają niektóre niepodległe Państwa tej części świata. Wiemy z pewnością, iż Chili i Peru nie ma Rządu, i że imię Boliwara jest w powszechnej pogardzie. Pierwsza z tych obudwóch Rzeczypospolitych prawie co miesiąc odmienia swoich Prezydentów. Jenerał Lara, którego Bolivar zostawił w Peru, aby w imieniu jego rządził, kazał

kilku Członków rozstrzelać, którzy chcieli uwolnić się od jarzma Libertadora. Dalej ku północy pomiędzy przesmykiem Panamskim i Meksykiem, Rzeczypospolita Guatimala stawia na każdym punkcie swęj ziemi zgrozy wojny domowej. Naczelnik tej Rzeczypospolitej został zabity, a w Listopadzie i Grudniu r. z. rozmaite stronnictwa najszerszych dopuszczaly się bezprawiów. — Równie i z Kolumbii smutne nadchodzą wiadomości.»

Gazeta Charlestownu z d. 6. Lutego donosi, że Hiszpański Kommodor Laborda blokuje Meksykańską eskadrę w Kejwest pod Kommodorem Porter. Między dowódcą śłopa Angielskiego: Scylla a korsarzem Hiszpańskim przyjsć miało do kłótni, w której ostatni dał ognia do śłopa, i 6 ludzi położył, ponieważ nie chcieli zawinąć; poczem śłop odpowiedział wystrzałem i takowy zabaczył.

Boliwar wydał wyrok, nakazujący, aby wszyscy do Kolumbii przybywający cudzoziemcy złożyli rękomią za swe dobre postępowanie podczas ich tamże pobytu. Ustawa ta, mówi *Globe*, wielce jest podobna do prawa o cudzoziemcach, które niedawno w Anglii trwało.

(D. A.)

Portugalija.

Ministryjum Wojny ogłosiło znowu raport z teatru wojny przeciwko powstańcom, który atoli po znanym onych odwrócie na ziemię Hiszpańską mało co ważnego zawiera.

W Izbie Deputowanych zdał Minister Sprawiedliwości sprawę ze złożenia 29 urzędników Sądowych zawiątkanych do powstania.

W d. 1. Marca zamieniła się Izba Parów na Sąd, aby rozpocząć postępowanie prawne przeciwko Don Manuelowi Mascarenhas, Członkowi Izby Deputowanych i uczestnikowi w powstaniu. Biskupi nie chcieli do tego postępowania należeć.

Hrabia Cunha na posiedzeniu Izby Parów z d. 2. Marca, uczynił wniosek w celu zapytania się Rządu, z jakich powodów nie kazał jeszcze stawić przed Sądem wziętych w niewolę Oficerów wojska powstańców i innych współwinnych Margrabiego Chaves. Wniosek ten odrzucono.

Taż sama Izba na posiedzeniu z d. 3. t.m. jako Sąd, oskarżywszy Deputowanego Mascarenhas, iż Jego Królewicowską Mość Infanta Mignela ogłosił Królem w Tavira, przedsięwzięta z nim bada-

nie, dała mu pięć dni czasu do przygotowania swej obrony, i pozwoliła mu mieć obrońcę.

(G. W.)

Hiszpanija.

Dziennik Kadycki, Gazeta obudwóch części świata donosi: »Podczas, gdy płatni Ajenci tu i w Algiesiras starali się uwieść żołnierzy i majtków z wyprawy do wysp Kanaryjskich, inni Ajenci udali się do Centy, aby wojsko pobudzić do powstania. Plan ten zupełnie się rozbił; wojska, nie jak twierdzono, bez odzieży i niepłatne, lecz należycie we wszystko opatrzone i zapłacone wsiadły na okręty. Liczba żołnierzy, którzy wsiadli na okręty, wynosi przeszło 1,000. Gdy okręty przewozowe odbiły od brzegu, brzmiało powietrze odgłosem: »Niech żyje Król! Niech żyje Ojczyzna!« Okręty wojenne zastaniały tę wyprawę.

Redakcja Gazety Madryckiej poruczona jest Spowiednikowi Infantki Donny Maryi Francisca, Małżonki Infanta Don Carlos.

(G. W.)

Wielka Brytania i Irlandyja.

Gazeta nadworna Londyńska donosi, że Margrabia Herfford mianowany jest do szczególnego Poselstwa do Petersburga, którego zamiarem jest przesać Cesarzowi Rosyjskiemu order Podwiązki.

Zdrowie Lorda Liverpoola tak się polepszyło w d. 21. Marca, iż z pokoju swojego mógł się przejść do sali jadalnej.

Na posiedzeniu Izby Wyższej w d. 16. Marca, Lord Kanclerz podał petycją przeciwko Katolikom; podobną złożył także Lord Winchelsea. Margrabia Londonderry i Margrabia Landsdown podali prośby na korzyść emancypacyi, przeciwnie zaś Hrabia Roden, petycją przeciwko Katolikom podpisaną przez 22,000 mieszkańców Londonderry. Biskup Norwichski (Protestant) złożył różne prośby za i przeciw Katolikom i wraz oświadczył, że nie myśli tak, jak prośbę podający przeciwko Katolikom. Lord Kanclerz sprzeciwiał się odczytaniu jednej z tych petycyj, ponieważ jak mówił, pochodziła od Biskupa Katolickiego z Waterford. Lord wspomniany inniema, że Izba nie powinna uznawać Biskupa, którego Król nie mianował.— Lord Clifden uważał, iż Król, gdy zwiedzał Irlandyją dawał tamże posłuchanie Biskupom Katolickim; na co odpowiedział Lord Kanclerz, że insza jest, owych Biskupów przyjmować na posłuchaniu jako Biskupów Katolickich, a insza, tego lub owego Biskupa tej lub innej dyjecezyi uznąć. Petycją cofnięto; Hrabia Darulej ożądał swoje upodobanie, że jego szanowny przyjaciel, Biskup Norwichski, podawał prośbę na korzyść Irlandyji. Hrabia Buckingham złożył kilka prośb na stronę

emancypacyi. Tak łatwiej byłoby, rzekł zacny Xiążę wysuszyć ocean, jak wstrzymać bieg zdarzeń, które koniecznie muszą za sobą pociągnąć emancypacyją Irlandyji. — Równie i w Izbie Niższej, mianowicie: PP. Fitzgerald i Dawson, złożyli prośby na korzyść Katolików.

(G. W.)

Odebraliśmy z Madras zawarty, między Wschodnio-Indyjską Kompaniją, imieniem Narodu Angielskiego i Królem Siamu traktat handlowy i przyjaźni z d. 15. Maia, d. 17. tegoż miesiąca uroczyste potwierdzone. »Z obudwóch stron żadne nie ma być przedsiębrane uzbrojenie bez poprzedniego zaspokojenia w tej mierze drugiej strony. Rodowitym Anglikom wolno będzie prowadzić handel bez agentów lub maklerzów w Państwach Siamu, i po wszystkich częściach tego kraju odbywać podróże, z wyłączeniem obwodu nowo odkrytych kopalni srebra w Menangmoi; przeciwnie zaś, nie wolno będzie, pod karą śmierci, Birmanom Peguańczykom, chociażby byli poddanyimi Angielskimi, równie, jak wszystkim pochodzącym od tychże narodów i innym Azyjanom, wejść do kraju. Anglicy dopuszczający się przeciw krajowi przestępstw, po uwiadomieniu Posła Angielskiego i za jego zezwoleniem, mają być skarzeni podług praw Siamskich, lecz ukaranie ich nastąpi tylko podług prawideł Angielskiego prawa. Zbiegli z obwodów Angielskich szukający obrony, mają być przejęci i pod żadnymi nie wydani pozorami; równe prawo służy władzom Angielskim względem zbiegów Siamskich. Spadki po umierających w Siam Anglikach, mają być wydane prawnym ich successorom lub pełnomocnikom. Opium pod karą śmierci nie wolno wprowadzać do Siam. Król wyda wszystkich Birmańskich, Peguańskich i chrześcijańskich jeńców, z którymi jak z niewolnikami się obchodzono, i którzy odejść sobie życzą. Król Quedy, uwięziony teraz u Siamczyków, uwolniony zostanie za zaręczeniem Rządu Angielskiego, iż żadnych się nie dopuści kroków nieprzyjacielskich.« (G. W.)

Francyja.

Król Jego Mość przyjmował w d. 21. Marca Prezydenta i Sekretarzy Izby Deputowanych, którzy mieli zaszczyt złożyć Monarze przyjęte na ostatnich posiedzeniach projektu do prawa.

Wdowej po Margrabi de la Place wyznał Król 5,000 fr. rocznej pensyi.

W d. 25. Marca mianowała Izba Parów szczególną Kommissyją z siedmiu Członków do rozpoznania projektu do prawa o druku; tymi są: Hrabia Portalis, Baron Portal, Hrabia

Bastard, Xiążę Brissac, Opat Xiążę Montesquion, Xiążę Levis i Xiążę Broglio.

Izba Deputowanych rozpoczęła w d. 20. Marca narady nad ustawą o leśnictwie, i takowe posunęła w d. 24. t. m. do 65. artykułu. Między Mówcami przeciwko prawu, był Jenerał Sebastiani. (G. W.)

Król darował sumę 30,000 fr. do wypłacenia w rocznych terminach, dla przyzdobienia góry kalwaryi pod Paryżem, miejsca sławnego z pielgrzymki.

Małżonka Xięcia Maret, córka byłego Senatora Hrabi Lejeas, zesłała z tego świata w d. 21. Marca w Paryżu po dotkliwej chorobie w wieku 47 lat życia swojego.

P. Michaud oznajmia w Dzienniku Codziennym, iż wskutek towarzyskiej ugody, zapewniona mu zostaje Dyrekcja tego pisma, i że ón, jakibądź los spotka prawo o druku, nieprzerwanie trudnić się będzie redakcją tegoż Dziennika, i tak jak pierwój, tak i potem bronić będzie religijnych i monarchicznych zasad.

Posel Meksykański przy Dworze Angielskim, P. Camacho, przybył do Paryża.

Gwiazda liczy do kłamstw dziennych następujące Dziennika *Quotidienne* wiadomości: »W Paryżu otrzymano wiele listów z Madrytu z d. 13. Marca, a żaden nie mówi o rozbrojeniu zbiegów Portugalskich. Wojsko Hiszpańskie rozpoczęło działania swoje w pierwszych dniach Kwietnia; aby wyruszyć oczekuje tylko pierwszego skinienia Jenerała Sarsfield.

Sprawa Maubreila przedsięwzięta była w d. 22. w drugiej instancji Sądu Paryżkiego, atoli na żądanie oskarzonego, z powodu jego słabego zdrowia, odłożona została na d. 11. Kwietnia. Maubreil uzależnił się przy tej sposobności na surowe się z nim w więzieniu obchodzenie. (D. A.)

Oto są najważniejsze przepisy przyjętego przez Izbę Deputowanych w d. 14. Marca projektu do prawa i ścisłego ukarania handlu niewolnikami:

Kupcy, właściciele, faktory, i wszyscy ci, którzy jakibądź sposobem trudnili się handlem Murzynami, kapitan lub dowódca, jakoteż inni Oficerowie osady, wszyscy, którzy wiedząc o tym handlu jako assekuranci, akcyjonaryjusze, liweranci lub pod jakibądź tytułem do tego należeli, ukarani będą wygnaniem. Kapitanowie i Oficerowie zostaną uznani za niezdolnych do służby na okrętach królewskich lub kupieckich. Reszta osady wskazana będzie na więzienie od 3 miesięcy do lat 5. Wyjętymi są od tego ci, którzy mając wiadomość o handlu Murzynami, o tak-

wym w ciągu dni 15 po przybyciu okrętu, doniosą Komisarzowi marynarki, lub władzom portowym, Gubernatorowi, Komendantowi lub innym władzom na posiadłościach wysp francuskich, lub król. Konsulom w obcych portach. Wyroki potępiające z powodu popełnionego handlu Murzynami umieszczone będą w urzędowej części Monitora. Wyimek ten obejmie imiona wskazanych, okrętu i portu z którego wypłynęli. Kary w tym prawie wyrzeczone nieoddzielnymi są od tych, które zapadły stósownie do Księgi ustaw karnych z powodu przestępstwa na okręcie popełnionego.

W Izbie Deputowanych d. 15z. m. przełożył znowu Margrabia de la Boessiere następujący przez niego już podczas narad nad projektem do prawa o druku uczyniony, lecz podówczas cofniony wniosek: Przy otworzeniu każdorocznego posiedzenia Izby po ostatecznej organizacji téjże, powinna być na powszechném Zgromadzeniu utworzona Komisyja z pięciu Członków. Ta Komisyja czuwać ma szczególnie nad raportami gazet z posiedzeń Izb. W razie niewiernego doniesienia gazet, lub wyrządzonej przez takowe obrazy Członkowi Izby, zda Komisyja sprawę, aby przewinienie to przez sądy lub wewnętrzne policyjne środki Izby (wyłączenie podobnego zdawcy sprawy takiej gazety z Izby) mogło być ukarane.

Względem tego wniosku, chociaż przeciwko onemu powstawało bezwarunkowo wielu Członków, mianowicie Benjamin Constant, który takowy uważał jako ograniczenie, Konstytucyją ustanowionego publicznego Izby drugiej postępowania, jednakowoż w końcu uchwalono, aby ten wniosek został rozpoznany.

Podług doniesień z Hajti do d. 31. Styczn. w gazetach paryżkich umieszczonych, Rząd téj wyspy nie porozumiał się jeszcze z Francją względem zasady traktatu handlowego. Ponieważ wyroby hajtyckie we Francji zawsze tym samym opłatom co i obce podlegały, przeto i Rząd Hajti przywrócił do swojej mocy dawniejsze cło wychódowe (33 piastry od 1000 fun., na nowo 23) od kawy wywożonej na okrętach francuskich. Zaś wyroby francuskie na okrętach francuskich wprowadzane, płaciły tylko jeszcze półowę cła wchodowego stósownie do rozporządzenia z d. 17. Kwietnia. Z resztą oczekują okrętu francuskiego z przetożeniami, podług którego wszystkie wyroby Hajti, za równą opłatą jak wyroby osad francuskich nawet na okrętach hajtyckich dozwolone będą.

Podług nowszych wiadomości z Hajti z d. 7. Lutego nie udało się angielskiemu Kosulowi

na wyspie Hajti zawrzeć tak długo oczekiwany traktat handlowy z Angliją. (G. W.)

się każą, z bardzo pożądanym skutkiem dokonana została. (G. W.)

Niemcy.

Z Hannoveru donoszą pod d. 10. Marca: Powódz sprawiła kłeski także w mieście Bremie i jego okolicy. Kilka tam na obudwóch brzegach Wezery zostało zerwanych, i większą część miasta Bremy zalała woda i wszystko niskie położenie. W Bremie poczyniła ona wielkie szkody w domach; szczególnież zaś na lewym brzegu Wezery, aż do Delmenhorst ma być wielka nędza. Jeszcze w d. 8. ze wszystkich okolicami Bremy tylko statkami można było mieć związek. (G. W.)

Prussy.

J. K. M. owdowiata Królowa Bawarska wraz z JJ. KK. M. Królewnami Maryją i Ludwiką Bawarskiemi, zjechała w d. 16. Marca wieczorem do Berlina. J. K. M. Następca Tronu, wraz z swoją Małżonką wyjechał na przeciwko Królowej Jej Mości aż do Potzdamu, i wraz z nią przybył do Berlina. Monarchini ta wyprosiła się od uroczystego przyjęcia, i zład rodzina królewska i Dwór zebrany, czekał na nią w zamku królewskim i odprowadził ją do przygotowanych pokojów.

Gazety Berlińskie z d. 20. Marca donoszą co następuje:

J. K. M. Xiążę Kumberlandyi, który od niejakiego czasu cierpiął ból oka, chociaż lekarze nie ukrywali, że się operacja może nie udać, jednakowoż takowej żądał i w d. 5. t. m. onę się poddał. — Operacyją tę tak szczęśliwie i zrecznie wykonał król. tajny Radca Dr. Graefe, iż można sobie tuszyc z radością pomysłny skutek. Xiążę o swoim postanowieniu nikogo wprzód nie zawiadomił, i Jej K. M. Xiężnej jakoteż innym spokrewnionym Xiążętom dopiero wtenczas oznajmiono, gdy do wiadomości, słusznie obawę wzniecającej i tę można było dodać, że operacyja zaszła iże jak pierwsze oznaki spodziewać

Rossyja.

Cesarz Jmć Rossyjski wydał pod dniem 18. Lutego dwa ukazy, jeden do Senatu rządzącego, a jeden do Namiestnika w Gruzji, Jenerała Jermołowa, obejmujące zarząd ziemi Kaukazkiej, a podług których Senatowi rządzącemu uprzedni szczególny regulamin dla tego kraju oddany jest do trzechletniego doświadczenia, z zaleceniem, że jeneralny regulamin do zarządzenia Gubernii w ziemi Kaukazkiej w zupełnej działalności pozostanie, podział urzędników uprzednio od rozporządzenia Namiestnika w Gruzji zależeć będzie. Ku potwierdzeniu wyszczególnionego etatu będzie ważnym uprzednie oznaczenie pensyi, i aby więcj jeszcze zachęcić urzędników do wytrwania na ich posadach i zamieszkania w ziemi Kaukazkiej, Namiestnik w Gruzji uczynić powinien Cesarzowi Jmci przedstawienie do wynagrodzenia i zachęcenia, tak dawniejszych jakoteż terażniejszych urzędników. Zarząd pod imieniem: Dla koczujących Nogajskich niekrójców, pozostanie na teraz podług przepisów przez Namiestnika wydanych. Dowódca w tej ziemi rozpozna także zupełne urządzenie kwarrantanu na linii kaukazkiej i składów do zamiany towarów i przełoży w celu lepszego onych urzędzenia projekt, ku rozpoznaniu i potwierdzeniu takowego, a Jenerał Jermołow podług uczynionego przez siebie projektu do założenia miasta obwodowego przy mineralnych wodach w miejscu niedogodnego miasta Georgjewskaja przedsięwzemie środki. (D. A.)

Dostrzegacz Austryjacki z dnia 2. Kwietnia umieścił do artykułu: Królestwo Obojój Sycylii, poprawkę takową: (W przeszłym Numerze gazety naszej pod tymże samym artykułem, w wierszu 6 od dołu) po wyrazach: Cesarza Alexandra, czytaj: mocno obstając przy zasadach na kongresach w Lubjannie i Weronie sankcyjonowanych.

Barany elektoralne do sprzedania.

Na jarmarku dnia 23. Kwietnia r. b. w mieście Cyrkularném Rzeszowie będą do sprzedania z wolnej ręki barany w latach od jednego roku do lat sześciu z rasy merynosów elektoralnych w owczarniach Państwa Przeworska przypłodzone, do których zaród z najstawniejszych trzód Saskich, Pruskich i Szląskich sprowadzony, z dobrym utrzymuje się skutkiem tak, iż przychówkowe barany ani w dobrej swęj budowie, ani w ciężkości wełny nie prawie nie ustępują oryginalnym.